

Merítés...

Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola

2013/2014. március,
VI. szám

Hírlevél, 2014. március

Pereg az idő

Vajon miért van az, hogy az emberek nem szánnak elég időt önmagukra, tehetségükre, érdeklődési körükre? Miért nem szánunk időt a másira, a csoportra, a csapatra?

Belegondoltatok már, mennyivel előrébb lenne mindenki, ha egy cseppel többet figyelnenék másokra és szeretnének, sőt élveznének azt, amellyel megáldott minket a sors?

Itt van például az Eötvös-gimnázium „Diákköre”. Értelmes időtöltés, szórakoztató délután, csapatépítő, önismereti kipróbálások. Olyan, mint egy házibuli, ahol a legjobb beszélgetések a konyhában vannak egy falat süti és némi ital mellett. Előadás és beszélgetés rólunk. Nektek. Diákoktól, diákoknak.

Jó látni a diákok arcát, akik hihetetlen tudással és érdeklődéssel tudnak meglepetést okozni. Itt tényleg megmutatkozik a rejtett tehetség és tudásanyag. Diákok, akik felkutatnak, kiszámolnak, leírnak és előadnak. Nekünk. Nektek. Siettem, de gondoltam maradok, érdekesnek hangzik. Nem csalódtam. Köszönöm az élményt, a családias légkört. Köszönöm, mert megtanultam, hogyan lehet érzelmeket megjeleníteni csak úgy, színekkel. Köszönöm, hogy a rohanó világunkban szántam pár percet egy szimfonikus mű meghallgatására. Köszönöm, hogy egy hosszú, fárasztó nap után mosolyt csaltak az arcomra a „kiállok és mesélek” humoristái.

Közben azon is elgondolkodtam, hogy miért is vagyunk ilyen kevesen. Miért is nincs több érdeklődő e nagyszerű eseményen, amely szívből, fáradságot nem kímélve talált ki és hozott létre az irodalom nagy szakértője. Egy tanár, aki humorával és lazaságával az iskola diákságának kedvence, aki lenyűgözi hallgatóit. Talán nem adunk magunknak elég időt a pihenésre, a kikapcsolódásra vagy csupán többre tartjuk a lájkokat. „Sietnem kell, mert egy óráam van rögzíteni a sörivós videót!”. Szomorú.

Az emberek nem szeretnek csapatban játszani. Pedig összetettben nyernének, ha csapatmunka lenne. Még a kosarasok is, akkor nyernek, ha fontosnak tartják önmagukat, elkötelezettek a sport iránt. Eljárnak edzésre és a sípszó előtt oroszlán módjára futnak be a világot jelentő pályára. De nem ezt teszik. Már az elején elhatározzák, hogy nem fognak nyerni. Pedig, ha akarnának, ha edzenének és elhinnék, hogy tényleg csak annyi dolguk van, hogy egy ponttal többet dobjanak, mint az ellenfél, győznének. ...és ez a győzelem, nem mindig azt jelenti, hogy ők kapják az aranyérmet. Élni kellene a játékot. Élni az életet és csak játszani, előadni és megtisztelni önmagukat, egymást és a közösséget.

Ülök. Gondolkodom. Pereg az idő. Vajon, én megteszek mindent?

(BB)

> Kedves Olvasó!

> Hírlevelünk tartalma rendszerességgel merít iskolánk életének történeteiből. A tematikus rovatok hivatkozásai elkalauzolják Önt iskolánk diákoldalára a Kórlap Online-ra, ahol betekintést nyerhetnek a mindennapjainkba. Legyen a Vendégünk!

A szerkesztők.

Szerkesztők:
Betuker Botond
Kóczán Krisztián

Felelős kiadó:
Gottschling Gábor
igazgató

Iskolai programajánló:

M Á R C I U S

Március 06. — Illemtan verseny, Győr

Március 07. — Soproni Ifjúsági Pódium— GYIK rendezvényház

Március 08. — Tanítási nap (szombat)

Március 12. — SZÉTV verseny, Eötvös

Március 14. — 1848-2014 — Megemlékezés

Március 19. — Földrajzverseny

Március 25. — Evangélikus Iskolák Kutató

és Alkotó Tanárainak II. Konferenciája

Március 30. — nyári időszámítás kezdete

Deborah Mann - a Soproni Témában

Deborah megtanult magyarul

Madarász Réka

Német cserediákként töltött egy tanévet Sopronban Deborah Mann. A 16 éves diáklány már most kiválóan beszél magyarul, sőt az idegen környezet hatására elkezdett gitároktatásra járni.

A német diáklány elmondta, Franciaországba szeretett volna menni, mivel már öt éve tanulja, és rendkívül szereti a nyelvet, de most már örül, hogy alkalma adódik elsajátítani a sokkal különlegesebb magyart.

– Magyarországról korábban három szó jutott eszembe: Balaton, Budapest és gulyás – tudtuk meg Deborah-tól. – Mikor értesültem róla, hogy részt vehetek a csereprogramon, elég sok szót megtanultam, aminek később hasznát is vettem: már az első hónapban viszonylag könnyen feltaláltam magam. Mivel keresztény vagyok, előny volt számomra, hogy evangélikus iskolába kerültem (Deborah az Eötvös-gimnázium 11. osztályában tanul), és azt sem bánom, hogy egészségügyi szakközépiskolai osztályba járok. Egyre jobban értem a nyelvet, ezért egyre nagyobb érdeklődéssel tanulom azokat a tantárgyakat, amik a német iskolámban nincsenek, mint például általános és fejlődéslektan, egészség gondozás.

FOTÓ: NÉMETH PÉTER

Deborah fogadócsaládjával, szüleivel, két nővérével és öccsével Peresztegen lakik. A nagy család nem szokatlan számára, Annaberg-Buchholzban ugyanis hat testvére van, ő az ötödik gyerek. Elmesélte, egyik nővérével többet beszél itt, mint Németországban. Mivel ott öt percre laknak az iskolától, itt pedig mindennap be kell járnia, megtanulta értékelni a sulis közelségét.

A 16 éves lány hihetetlenül talpraesett, mindent maga intéz. Két hónap után már előadást tartott az Eötvösben Németországról, 40 percen keresztül

folyamatosan magyarul beszélt, és nagy sikert is aratott az osztálytársai körében. Deborah évek óta zongorázik és hegedül, de úgy döntött, ha már egyszer külföldre került, még egy újdonságot kipróbál: klasszikusgitár-oktatásra kezdett járni egy magántanárhoz.

– A fő célom az volt a csereprogrammal, hogy megtanuljam a nyelvet, ezért minden adandó alkalmat meg is ragadok, hogy gyakorolhassam – fejezi be Deborah. – Többször szeretnék még visszalátogatni Magyarországra, hogy ne felejtsem el.

Retró időutazás

Iskolánk hagyományaihoz híven idén is egy napon került megrendezésre a diáknapi és az iskolabál 2014. február 7-én, pénteken a GYIK-ban. A jó hangulatú kezdésről az Eötvös zenekara gondoskodott.

Idén retró hangulatban telt a nebulók napja, hiszen felelevenedett a régi kórok kultúrája a 60-as évektől napjainkig.

Mint mindig, így most is a humor adta meg az alaphangot, ugyanis a diákok nemcsak egy tánccal, hanem egy ismert rajzfilmmel kapcsolatba hozható történettel is a nagyközönség elé álltak.

Merítés...!

Jó lecke volt mindenkinek, hisz e feladat lemérte azt, mennyire is összetartóak az osztályok. Az is meglátszott egy-egy produkción, hogy a közösségben mennyi és milyen tehetséges és kreatív gyerek van. Embereként más és más öltözékben izgultak és vártak az osztályok színpadra vonulásukat.

Kicsit furcsa volt látni „félfelnőtt” embereket gyermekjelmezben, de itt nem volt ciki, mert mindenkin volt valami megmosolyogtató. A pedagógusok is érdeklődve figyelték a nézőtéren, mindenkinek megvolt a maga kedvence.

A nebulók nem csak e két számmal készültek az eseményre. A diáknapot megelőző napon korhű teremben, korhű öltözékben színesítették az iskola életét. Voltak olyanok, akik a 70-es évek divatjait követték, de a 80-as nagy slágerek is előbukkantak az osztályokban, némi bakelitlemez társaságában. A feldíszített termeket még aznap osztályfőnökök és szaktanárok pontozták.

Írta: Ivánkovics Kristóf, 9. c

ISKOLAI ÉLET

Merítés...!

Diáknapi végeredmény

I. helyezett:

10. a

II. helyezett:

12. b

III. helyezett:

11. b

EÖTVÖS TV

Diáknapi Retró Party
2014

Nézze meg Ön is az osztályok táncos bemutatkozását a Kórlap Online oldalán, illetve a YouTube-on!

KORLAP.EOTVOS.SOPRON.HU

Kérjük, támogassa Ön is!

Kérjük, ha teheti, támogassa adójának 1%-ával az Evangélikus Egészségügyi Szakképzésért közhasznú alapítványunk tevékenységét!

Adószámunk: 18538380-1-08. Adományait is köszönettel fogadjuk a Raiffeisen Bank 12094002-00290113-0010009 számlaszámra.

Diáktól diákoknak, avagy miért jó a diákkör?

Erre a kérdésre kerestük a választ. Hogy sikerrel járjunk a kérdésben, ezért beültünk az egyik Szentpáli Csaba tanár úr által megálmodott diákkörre. Miután vége lett a közel másfél órás szabadidős programnak beszélgettünk, ahol többek közt elmondta azt is: nagyon örül neki, hogy érdeklődnek a gyerekek a diák-önképzőkör iránt. Tudni kell erről a programról azt, hogy nem kötött idejű, nincs időpontokhoz kötve sem, s hogy Szentpáli tanár urat idézzem: „nem tanórai keretek között zajlik az esemény”.

De arra a kérdésre, hogy mi a diákkör lényege, még nem kaptunk választ. Megkérdezésünkre az iskola pedagógusa így felelt: „Valójában, mint minden diákkör, fórumot kíván biztosítani azoknak a tanulóknak, akiknek van mondanivalójuk a diáktársaknak, vagy a felnőtteknek és megszólítja a tanulókat olyan témákban, amelyek foglalkoztatják őket.” Azt is fontos megemlíteni, ha már a diákkörrel beszélünk, hogy mindig több előadó van. A diákkör nyitányaként Csaba tanár úr ismertette az előadókat. Ezután megnéztünk egy kisfilmet, amely két évvel ezelőtt készült a tanév utolsó napjaiban. A mostani 11. évfolyam forgatta a videót.

Ezután Thoma Franciska (12. c) előadása következett, aki a művészet nyelvén kívánt megszólalni. Mielőtt belevágnánk abba, hogy miről is beszélt a résztvevőknek, említésre szorul, hogy életében mindig rajzolt, mindig az alkotás vágya vonzotta. Íme, gyümölcsözőt is neki. Jan Vermeer Van Delft: Leány gyöngy fülbevalóval című képről készített másolatokat, ám azt különböző „jelmezekben”; különböző kompozícióban rajzolta meg. Hat képet álmódott meg, melyek hű másai voltak Delft képének. Azt mondta: nincs másolat; nincs sablon, elsősorban alkotta rajzait. Tulajdonképpen azt szeretne volna érzékelteni velünk, hogy mit mondana úgy a kép, ha különböző életvitelű emberekről készült volna — más korszakban, kicsit bepillantva a kontrasztokra és a helyes kompozíciók világára is.

Merítés...!

A február havi diákkör második fellépője: Hencz Márton (10. c) volt, aki szabadidejében zenél. Gondolom, már lehet sejteni, miről is szólt az előadása.

Előadásának címe: „A szimfonikus zenekar romantika korabeli fejlődése, bár kis ízelítőt láthattunk más hangszerekről is, illetve a szimfonikus zenekar felállításáról.

Harmadik fellépőnk a délután folyamán: Kovács Ágnes (11. c) volt, aki a Stand-up Comedy-ről mint műfajról beszélt és érdekes videóival megmosolygatott mindenkit. A programon az igazgató úr is részt vett, de több tanár is végig nézte a fellépőket.

Szentpáli Csaba tanár úr így nyilatkozott: „Számomra az volt a legnagyobb tanulsága ennek a napnak, hogy érdemes a diák-önképzőkört támogatni és érdemes a diákokat arra buzdítani, hogy saját ötleteikkel a diáktársak elé álljanak!”

Ivánkovics Kristóf

ISKOLAI ÉLET

